

Ügyszám: DRFB-23/2019./I. (P46/2014)

A Debreceni Regionális Fegyelmi Bizottság Debreceni Ügyvédi Kamarai Fegyelmi Tanácsa (4026 Debrecen, Péterfia u. 46. sz.) /Dr. / eljárás alá vont ügyvéd ellen a Debreceni Járási Ügyészség bejelentésére indult, folyamatban lévő fegyelmi eljárásban – a 2019. május 21. napján megtartott nem nyilvános tárgyaláson, zárt ülésben – meghozta, majd kihirdette az alábbi

F e g y e l m i H a t á r o z a t o t :

A Fegyelmi Tanács megállapítja, hogy Dr. (KASZ:, székhely:szám) eljárás alá vont ügyvéd

1 (egy) rendbeli szándékos fegyelmi vétséget követett el, ezért

180.000.-Ft (azaz Egyszáznyolcvanezer) forint pénzbírság

fegyelmi büntetéssel sújtja, valamint 80.000.-Ft (azaz nyolcvanezer forint) eljárási költség megfizetésére kötelezi.

I n d o k o l á s :

A Fegyelmi Tanács a lefolytatott bizonyítási eljárás és a rendelkezésre álló iratok alapján az alábbiakat állapította meg:

I.

Az eljárás alá vont ügyvéd személyi körülményeire vonatkozó adatok

Az eljárás alá vont ügyvéd a személyi körülményeire nem nyilatkozott.

Ügyvédi tevékenységének kezdete: napja.

előzőleg: 4 rendbeli szándékos fegyelmi vétség miatt 80.000.-Ft pénzbírsággal sújtotta és 60.000.-Ft. eljárási költség megfizetésére kötelezte az eljáró tanács.

II.

A fegyelmi eljárás adatai

A Debreceni Járási Ügyészség a 2014. augusztus 8. napján kelt és a Debreceni Ügyvédi Kamarához 2014. augusztus 14-én érkezett B. számú bejelentésében tájékoztatta a Debreceni Ügyvédi Kamarát, hogy Dr. ügyvéd ellen vádiratot nyújtott be a Város Járásbírósághoz, 1 rendbeli nagyobb kárt okozó csalás büntette, 1 rendbeli nagyobb vagyoni hátrányt okozó költségvetési csalás büntette, 1 rendbeli közokirat hamisítás büntette, valamint 2 rendbeli hamis magánokirat felhasználása vétsége miatt.

A kamara elnöke 2014. augusztus 21-én az ügy kivizsgálására kijelölte a fegyelmi megbízottat, aki 2014. augusztus 25-én nyilatkozattételre és az iratok megküldésére hívta fel az ügyvédet. Az ügyvéd 2014. szeptember 4-én kelt beadványának és mellékleteinek a fegyelmi megbízott részére 2014. szeptember 9. napján történt benyújtásával eleget tett. Nyilatkozatában a bűncselekmény, és a fegyelmi vétség elkövetését tagadta.

A kamara elnöke 2014. szeptember 24-én az előzetes vizsgálatot elrendelte.

A fegyelmi megbízott az előzetes vizsgálat eredményéről 2014. november 12-én összefoglaló jelentést készített, amelyben - arra tekintettel, hogy az ügyvéd a bűncselekmény elkövetését tagadta,- indítványozta a fegyelmi eljárás felfüggesztését a büntetőeljárás befejezéséig.

A kamara elnöke a 2014. november 12-én kelt, az eljárás alá vont ügyvéd részére 2014. november 17-én kézbesített iratával a fegyelmi eljárás lefolytatását elrendelte.

A kijelölt Fegyelmi Tanács 2016. december 6-án fegyelmi tárgyalást tartott, amelyen az eljárás alá vont ügyvéd nem jelent meg, azonban a 2016. november 25. napján benyújtott írásbeli beadványában távolmaradását kimentette, a korábbi írásbeli nyilatkozatában foglaltakat fenntartotta, bejelentette, hogy az ellene indult büntetőeljárás a Nyíregyházi Járásbíróság előtt .B..../2014. szám alatt folyamatban van, indítványozta a fegyelmi eljárás felfüggesztését a büntetőeljárás jogerős befejezéséig, amelyet a fegyelmi megbízott is javasolt. A Fegyelmi Tanács a fegyelmi eljárást felfüggesztette a büntetőeljárás jogerős befejezéséig, és kötelezte az eljárás alá vont ügyvédet, hogy a keletkezett iratokat csatolja be. Az erről szóló határozatot a Fegyelmi Tanács a tárgyaláson kihirdette, azonban azt nem foglalta írásba, az részletes indoklást nem tartalmazott, és nem küldte meg az eljárás alá vont ügyvédnek.

2019. január 3-án megalakult a Debreceni Regionális Fegyelmi Bizottság, amelyhez a fegyelmi eljárás iratai átkerültek. Az ügy új tanácshoz került, amely észlelte a fenti hiányosságokat, ezért a Magyar Ügyvédi Kamarának a fegyelmi eljárásról szóló 20/2018.(XI.26.) MÜK szabályzata (a továbbiakban: FESZ) 28.2.b) pontjára tekintettel, a FESZ 28.3. pontja alapján, tárgyalás tartása nélkül 2019. február 11 meghozott DRFB-23/2019. (P46/2014) számú határozatával ismételten rendelkezett az eljárás felfüggesztéséről, amely 2019. március hó 14-én jogerőre emelkedett.

Az eljárás alá vont ügyvéd 2019. április 25-én megküldte a büntetőeljárásban hozott jogerős első- és másodfokú ítéleteket.

A vezető fegyelmi biztos 2019. április 30-án indítványozta a felfüggesztett fegyelmi eljárás folytatását, az ítéletekben foglalt tényállás alapján. Az ügyvéddel szemben 1 rendbeli szándékos fegyelmi vétség elkövetése miatt pénzbírság kiszabását javasolta az Üt. 3. § (2) és (3) bekezdésében foglaltak megsértése miatt.

A Fegyelmi Tanács 2019. május 21. napjára fegyelmi tárgyalást tűzött ki, az eljárás alá vont ügyvéd aznap a fegyelmi biztosi indítványra írásbeli észrevételt nyújtott be. A tárgyalást közvetlenül megelőző időpontban a Fegyelmi Tanácshoz elektronikus levélben eljuttatott iratában

jelezte, hogy a tárgyaláson megjelenni nem tud, kérte a tárgyalás távollétében történő megtartását.

III. Tényállás

A Fegyelmi Tanács a becsatolt okiratok – különösen a büntetőügyben hozott első és másodfokú jogerős ítéletek, - az eljárás alá vont ügyvéd nyilatkozatai és a vezető fegyelmi biztos indítványa alapján az alábbi tényállást állapítja meg.

A Nyíregyházi Járásbíróság a ..B...../2014/89. számú ítéletében (a továbbiakban: **elsőfokú ítélet**) **az eljárás alá vont ügyvéd, mint VII. rendű vádlott bűnösségét megállapította** az alábbi bűncselekmények elkövetésében:

bűnsegédként elkövetett csalás bűntettében (2012. évi C. tv. - Btk. 373. § (1) bekezdés, (4) bekezdés a) pontja),

bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás bűntettében (2012. évi C. tv. - Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (2) bekezdés a) pont),

bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás bűntettében (2012. évi C. tv. - Btk. 342. § (1) bekezdés c) pont,

2 rendbeli bűnsegédként elkövetett hamis magánokirat felhasználása vétségében (2012. évi C. tv.- Btk. 345. §).

Erre tekintettel az elsőfokú bíróság az eljárás alá vont ügyvédet – halmazati büntetésül – 300 napi tétel pénzbüntetésre ítélte, az egy napi tétel összegét 2.000 Ft-ban állapította meg, az így kiszabott 600.000 Ft pénzbüntetés megfizetésére 20 havi részletfizetést engedélyezett, az egyhavi részlet összegét 30.000 Ft-ban állapította meg. Az eljárás alá vont ügyvéd terhére az elsőfokú bíróság 232.884 Ft bűnügyi költséget állapított meg, amelynek megfizetésére a másik hat vádlottal egyetemlegesen kötelezte.

Az elsőfokú ítéletben megállapított tényállás szerint:

I. r. vádlott tulajdonát képezte atelepülés... 65,56 m² alapterületű 4.770.000 forint forgalmi értékű családi ház. I. r. vádlott a fenti ingatlant értékesíteni kívánta. Az ingatlanra vonatkozó hirdetést olvasva IV. r. vádlott elhatározta, hogy az akkori lakhatási gondját úgy oldja meg, hogy a gyermekeivel és az élettársával, V. r. vádlottal a szociálpolitikai kedvezmények igénybevételevel, hitelből megvásárolnak egy ingatlant. VI. r. vádlottat II. r. vádlott tanácsára IV. és V. r. vádlottak arra bírták rá, hogy a hitelügyintézés során magát IV. r. vádlott élettársának adja ki, mely szerepért IV. és V. r. vádlottak VI. r. vádlott részére 300.000 Ft közreműködési díjat ígértek. VI. r. vádlott tudomással bírt arról, hogy színlelt szerződésről, támogatás igényléséről készült okiratokat fog aláírni.

II.r. vádlott IV. r. és VI. r. vádlottakkal abban egyezett meg, hogy a vádlottak azt vállalták, hogy tényleges ügyleti akarat nélkül, a forgalmi értéket lényegesen meghaladó ár feltüntetésével színlelt adásvételi szerződést, továbbá a színlelt adásvételi szerződés finanszírozására színlelt kölcsön-, és támogatási szerződést írnak alá. IV. r. és V. r. vádlottak célja kizárólag a bűncselekmények elkövetéséből származó haszonból való részesedés, míg II.r. vádlott esetében a kért 800.000 Ft sikerdíj.

Valamennyi részlet átbeszélése után II. r. vádlott közreműködésével I. és IV. r. vádlottak felkeresték VII. r. vádlottat, azaz az eljárás alá vont ügyvédet, akit az adásvételi szerződés elkészítésével bíztak meg 2009. január 14. napján. II., IV. és V. r. vádlottak abban egyeztek meg VII. r. vádlottal, hogy az ügyvéd vádlott a fiktív adásvételi szerződések elkészítésében, ellenjegyzésében, mint ügyvéd közreműködik, és segítséget nyújt a bűncselekmény megvalósulásához.

A bűncselekmények kivitelezése érdekében 2009. január 14. napján a bűncselekmények elkövetéséről előzőek szerint tudomást szerző VII. r. vádlott ügyvédi irodájában az általa szerkesztve és ellenjegyezve I. r. vádlott, mint eladó, valamint IV. r., és VI. r. vádlottak, mint vevők színlelt adásvételi szerződést kötöttek, mely szerint IV. r., és VI. r. vádlottak I. r. vádlottól megvásárolják a ...település ...ingatlan 1/1 tulajdoni hányadát 7.900.000 forintért azonos tulajdoni arányban. A színlelt adásvételi szerződés IV. és V. r. vádlottak által 2009. január 15. napján benyújtásra került a Debreceni Körzeti Földhivatalhoz, mely hivatal IV. r. és VI. r. vádlottak tulajdonjogát bejegyezte, ezáltal az ingatlan-nyilvántartásba - mint közhitelű nyilvántartásba - valótlán tartalmú adat került a vádlottak szándékának megfelelően.

Az elsőfokú bíróság egyértelműen megállapította, hogy az ingatlanra vonatkozó adásvételi ügylet vevőiként szereplő személyek közül VI. r. vádlott sem vásárlási-, sem törlesztési szándékkal nem bírt, míg IV. r. vádlott csupán vásárlási szándékkal bírt a fenti ingatlan vonatkozásában, hiszen a forgalmi értéket lényegesen meghaladó eladási ár megfizetése ésszerűtlen lett volna számukra, a cél kizárólag a kölcsön, és a lakásvásárláshoz gyermekekre tekintettel igényelhető állami támogatás összegének a megszerzése volt, tudva azt, hogy a kölcsönt folyósító pénzütemet a nem teljesítés miatt szükségszerűen bekövetkező végrehajtás során csak az ingatlan valós forgalmi értékének erejéig juthat kielégítéshez, továbbá az állami támogatás célja a vásárlási szándék hiánya miatt nem teljesülhet. II. r., III. r., és VII. r. vádlottak célja a - többi vádlott viszonylatában - jogtalan haszon megszerzéséhez való segítségnyújtás volt.

Az adásvétel tárgyát képező ingatlanon pénzütemeti teher volt, ezért az eladó felhatalmazása alapján a VII. r. vádlott nevén lévő letéti számlájára 2009. február 13. napján összesen 3.460.000.- Ft került átutalásra a levont pénzütemeti terhet követően. Ezen beérkezett pénzütemetet VII. r. vádlott az előtte is megjelent ügyfelek között úgy osztotta el, hogy I. r. vádlott részére a fennmaradó vételárrészt, 2.260.000 Ft-ot, míg IV. r. vádlott részére 1.200.000 forintot adott át. Az elsőfokú ítéletben foglaltak szerint, az eljárás alá vont ügyvéd védekezése az elsőfokú bírósági eljárásban a következő volt:

VII. r. vádlott a nyomozás során és a bírósági tárgyaláson tagadta a bűnösségét. A nyomozás során tanúként tett vallomásában előadta, hogy a 2009. január 14. napján kelt adásvételi szerződést ő maga szerkesztette és ellenjegyezte, valamint a vételár tényleges átadásában is részt vett. Nyilatkozott arra, hogy sem az ügyfelekre, sem pedig az ügylet egészére nem emlékszik, de arra emlékezett, hogy az adásvétellel érintett ingatlanon Bank által történő terhelés volt, ami miatt az ingatlan megvásárlásához hitelt nyújtó pénzütemetet ragaszkodott az ügyvédi letéten keresztül történő vételár kifizetéséhez. Nyilatkozata szerint a letéti számlájára az ingatlanon fennálló tartozással csökkentett összeg 2009. február 17. napján került készpénzben kifizetésre az eladó részére a vevők jelenlétében.

A bírósági tárgyaláson vallomást tett, bűnösségét nem ismerte el. Érdemi védekezésének lényege az volt, hogy valaki megkereste az okirat megszerkesztése miatt, melyet követően az eladó és a két vevő ott volt az irodájában, rajtuk kívül álló személyekre nem emlékezett.

Az ügyvédi letéti számlájára az értékesíteni kívánt ingatlanon lévő banki teher miatt 3.460.000,- Ft összeg érkezett, ez volt a pénzügyintézetnél fennálló hiteltartozás levonása után részére megküldött vételár rész.

A vádirattól eltérően a fenti összeg átadásáról IV., V és VI. r. vádlottak állításával szemben előadta, hogy azt az eladó részére adta át, és tagadta, hogy a jelenlévő felek között szétosztotta volna. Nyilatkozata szerint nem feladata, hogy megkérdezze a vevőktől, hogy valóban élettársak-e.

II. r. vádlott esetében nem emlékezett arra, hogy ő is jelen lett volna a szerződés megszövegezésekor, de azt nem tagadta, hogy őt egy korábbi ügylet miatt már ismerte. Állítása szerint az ő kötelezettsége csupán az okmányok és az ingatlan-nyilvántartás adatainak ellenőrzése, majd a szerződés elkészítése és az ellenjegyzése volt.

VII. r. vádlott védekezését nem fogadta el a bíróság, hiszen az egyébként vallomást nem tevő és az ügyvéd előtti pénzosztásról sem nyilatkozó I. r. vádlott azt adta elő, hogy az okirat elkészítése előtt több alkalommal jártak a szerződő felek az ügyvédnél, akinek nyilván tudomással kellett bírnia a tényleges szerződéses akarattól. Nyilván IV. r., V. r. és VI. r. vádlottak egybehangzó és VII.r. vádlottat külön-külön is terhelő vallomásai, valamint az egész ügyintézési folyamat valóságtól történő eltávolodása azt vonja maga után, hogy VII. r. vádlottat nyilvánvalóan be kellett vonni az ügylet törvényteleniségébe. Az a vádlotti védekezés sem foghat helyt, hogy letéti számláról történő pénzfelvétel esetében a pénzt kötegekben kapta meg a banktól, hiszen IV. r., V. r. és VI. r. vádlottak egybehangzóan nyilatkoztak arról, hogy az ügyvéd előtt lévő pénzt az ügyvéd kettéosztotta, abból egyrészt I. r. vádlott kapott, míg a fennmaradó 1.200.000 forintot vette át IV. r. vádlott. Teljesen életszerűtlen és elfogadhatatlan, hogy egy ingatlan adásvétele során a vevő, jelen esetben IV. r. és V. r. vádlott pénzhez juthatna az ügylet folyamán, hiszen a józan ész azt diktálja, hogy az adásvétel során kizárólag az eladó jut a vételárhoz, nem pedig a vevő.

Az elsőfokú bíróság az ítéleti tényállás megállapításánál IV., V., VI. r. vádlottak nyomozati és bírósági tárgyaláson tett vallomásait fogadta el, az ingatlan forgalmi értéke szempontjából pedig az igazságügyi szakértői véleményben foglaltakat, és ezzel együtt elvetette I., II. III, és VII. r. vádlottak védekezését.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen – többek között - a VII. r. vádlott és védője felmentés végett jelentett be fellebbezést.

VII. r. vádlott védőjének a fellebbezés indokolásában kifejtett álláspontja szerint VII. r. vádlott esetében a tudati oldal nem fogja át a bűncselekmény szándékát, hiszen bűncselekmény elkövetésekor az adásvételi szerződés elkészítéséről biztosan nem tudott. A tényállási elemek egyike sem valósult meg, ezért bűncselekmény hiányában a felmentését kérte.

A másodfokon eljáró Nyíregyházi Törvényszék a .Bf...../2018/11. számú ítéletében (a továbbiakban: **másodfokú ítélet**) az eljárás alá vont ügyvéd mint VII. rendű vádlott vonatkozásában az első fokú ítéletet akként változtatta meg, hogy *a költségvetési csalás büntette, a*

közokirat-hamisítás büntette és a 2 rendbeli hamis magánokirat felhasználásának vétsége tekintetében az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte, és a büntetőeljárást – elévülés miatt - megszüntette; a terhére megállapított csalás büntettét pedig az 1978. évi IV. törvény 318. § (5) bekezdés a) pontja szerint minősítette, amelyet bűnsegédként követett el; az ügyvéddel szemben kiszabott pénzbüntetés egy napi tételének összegét 1.000 Ft-re enyhítette; a részletfizetésre vonatkozó rendelkezést mellőzte; egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

Az ítélet az eljárás alá vont ügyvéd tekintetében 2019. április 9. napján jogerős.

A másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletben megállapított bűncselekmények egy része tekintetében az elévülésre hivatkozással megszüntette a büntetőeljárást, azonban a hatályában fenntartott részben, az eljárás alá vont ügyvéd vonatkozásában a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezést továbbra is fenntartotta, azt csupán eltérően minősítette, a tényállási részt pedig a következőkkel egészítette ki a VII. r. vádlott tekintetében:

A VII. r. vádlott a fennmaradó vételárrészt 2009. február 17. napján adta át I. r. és IV. r. vádlottaknak.

A másodfokú ítéletben foglaltak szerint a felmentésre irányuló fellebbezések nem alaposak, az alábbiak miatt.

Az elsőfokú bíróság a vádlottak védekezésére is figyelemmel a bűncselekmény elbírálásához szükséges bizonyítást lefolytatta. A megszerzett bizonyítékokat egyenként és összességében mérlegelési körébe vonva a logika szabályainak megfelelően hiánytalanul értékelte, ahol pedig közvetlen bizonyíték nem állt rendelkezésre, okszerű következtetésekre jutott. Az elsőfokú bíróság a bizonyítékok értékeléséről is maradéktalanul számot adott. Megnyugtató indokát adta annak, hogy a tényállást a fellebbezéssel érintett vádlottak tagadásban megnyilvánuló, korántsem ellentmondásmentes védekezésével szemben döntően miért IV. r. vádlott következetes, a lényeges körülmények tekintetében az eljárás során mindvégig egybehangzó, önmagát és vádlotttársait is terhelő vallomásaira alapította, melyeket V. r. és VI. r. vádlottak vallomásain túlmenően a rendelkezésre álló okirati bizonyítékok is minden tekintetben megerősítettek. IV. r., V. r. és VI. r. vádlottak következetesen vallották, hogy az adásvételi szerződésbe nem a valóságnak megfelelő adatok kerültek, melyről I. r., II. r. és VII. r. vádlottak is tudomással bírtak.

A másodfokú bíróság megállapította továbbá, hogy az elkövetéskor hatályos anyagi jogszabályok a vádlottakra nézve nemcsak az elévülés megállapíthatósága szempontjából, hanem a kiszabott büntetés tekintetében is kedvezőbbek. Ezért a törvényszék a vádlottak terhére megállapított bűncselekményt az 1978. évi IV. törvény 318. § (1) bekezdésében meghatározott, de az (5) bekezdés a) pontja szerint minősülő és büntetendő csalás büntettének minősítette, melyet VII. r. vádlott a 21. § (2) bekezdése szerinti bűnsegédként követett el.

IV. Bizonyítékok

A Fegyelmi Tanács által megállapított fenti tényállást bizonyítják az eljárásban becsatolt okiratok, különösen az első-és másodfokú ítélet, az eljárás alá vont ügyvéd által készített adásvételi

szerződés, átvételi elismervény, tényvázlat, ingatlan-nyilvántartási kérelem, földhivatali bejegyző határozat; továbbá az eljárás alá vont ügyvéd írásbeli és a tárgyaláson tett nyilatkozata.

E bizonyítékok közül a tényállás megállapítása körében kötötte a Fegyelmi Tanácsot a jogerős bírósági ítéletekben az eljárás alá vont ügyvéd, mint VII. r. vádlott vonatkozásában rögzített, fentebb ismertetett tényállás.

V.

A fegyelmi biztos indítványa és az eljárás alá vont ügyvéd nyilatkozata

A vezető fegyelmi biztos a 2019. április hó 30. napján kelt iratában rögzítette, hogy a bíróságok által megállapított tényállás a fegyelmi tanácsot köti. Álláspontja szerint az eljárás alá vont ügyvéd megsértette az elkövetéskor hatályos, az ügyvédekről szóló 1998. évi törvény 3. § (2) és (3) bekezdésében foglaltakat, ezért indítványozta, hogy fegyelmi tanács állapítsa meg, hogy az eljárás alá vont ügyvéd 1 rendbeli szándékos fegyelmi vétséget követett el, pénzbírság kiszabását indítványozta.

A vezető fegyelmi biztos a tárgyaláson, a lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként végindítványában az írásbeli indítványát változatlanul fenntartotta. Az eljárás alá vont ügyvédnek a tárgyalás napján benyújtott beadványával kapcsolatban előadta, hogy mivel a büntető ügyben megállapított tényállás a Fegyelmi Tanácsot köti, ezért nincs lehetőség az ügyvéd által a tényállás módosítására tett észrevételek miatt azon változtatni. Indítványozta: állapítsa meg a Fegyelmi Tanács, hogy az eljárás alá vont ügyvéd a régi Üt. 3. § (2) és (3) bekezdésében foglaltakat megsértette a büntető ügy tanúsága szerint, így 1 rendbeli szándékos fegyelmi vétséget követett el, ennek alapján pénzbírság kiszabását javasolta. Enyhítő körülményként kérte értékelni az eljárás elhúzódását.

Az eljárás alá vont ügyvéd 2019. május 21-én a vezető fegyelmi megbízott indítványára tett írásbeli észrevételében tudomásul vette, hogy a bíróság által megállapított tényállás a Fegyelmi Tanácsot köti, azonban – álláspontja szerint – az indítvány csak a büntetőeljárás során a nyomozás alatt és a bírósági tárgyaláson elhangzott vádlotti nyilatkozatokra alapozott tényálláson alapult, így arra észrevételeket tett. Ennek alapján vitatta az ítéleti tényállásban megjelölt vádlottakkal történt többszöri találkozást, amely – állítása szerint - ténylegesen két alkalommal történt, a vádlottak nem támasztották alá, hogy a szerződés megkötéséig találkozott velük. Vitatja az ítéleti tényállás szerinti 800.000.-Ft. előtte történt átadását, vitatta, hogy ő javasolta volna a hamis élettársi kapcsolat feltüntetését a vevők között azzal indokolva, hogy összekeverte a tanú őt a tárgyaláson a hitelügyintézővel. Kifogásolja, hogy az ítélet az ő szerepét az alapeljárásban valószínűsíti és nem bizonyítékokra alapítja.

VI.

A fegyelmi tanács által levont ténybeli és jogi következtetés

Az ügy elbírálásának alapjául szolgáló cselekmény 2009. január 14-i elkövetési időpontjában az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény (a továbbiakban: Üt.), a fegyelmi eljárásról szóló 3/1998. (VI.27. MÜK Szabályzat (a továbbiakban: régi FESZ) és az ügyvédi hivatás etikai szabályairól és elvárásairól szóló 8/1999. (III.22.) MÜK szabályzat (a továbbiakban: régi ÜESZ); az elbírálásakor pedig az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény (a továbbiakban:

Üttv.), a FESZ és az ügyvédi hivatás etikai szabályairól és elvárásairól szóló 6/2018. (III.26.) MÜK szabályzat (a továbbiakban: ÜESZ) volt hatályban

A FESZ 1.4. pontja szerint a fegyelmi felelősség elbírálására – jogszabály, vagy szabályzat eltérő rendelkezése hiányában – *a fegyelmi vétség elkövetése idején hatályban lévő* rendelkezéseket kell alkalmazni, kivéve, ha az elbíráláskor hatályban lévő rendelkezések alapján a magatartás már nem minősül fegyelmi vétségnek, vagy az enyhébben bírálandó el.

A vezető fegyelmi biztos indítványa alapos. A Fegyelmi Tanácsot a büntetőeljárásban jogerősen megállapított tényállás köti, így azzal egyezően megállapítja, hogy az eljárás alá vont ügyvéd által készített és ellenjegyzett adásvételi szerződés az ügyvéd megbízóinak, a szerződésben félként megjelölt személyeknek a valós akaratától eltérő, fiktív, színlelt tartalommal bírt. A büntetőeljárásban eljáró bíróságok jogerős megállapítása szerint erről az ügyvéd tudomással bírt, célja a jogtalan haszonszerzéshez való segítségnyújtás volt.

A jogerős bírósági döntésben foglaltakra figyelemmel a Fegyelmi Tanács ettől eltérő megállapítást nem tehetett, amely tény az eljárás alá vont ügyvéd sem vitatott.

Az ügyvéd e magatartása mind az elkövetéskor hatályos Üt. 3. § (2), (3) bekezdésébe, 27. § (1) bekezdés a) pontjába, továbbá a régi ÜESZ 3/2. pontjába, 7/3. a) pontjába; mind pedig az elbíráláskor hatályos Üttv. 1. § (3), (5) bekezdésébe, 42. § (3) bekezdésébe, 44. § (1) bekezdés a) és b) pontjába, továbbá az ÜESZ 5.8. pontjába ütközik, ezért a fegyelmi felelősség elbírálására az elkövetés idején hatályban lévő Üt. és a régi ÜESZ rendelkezéseit kell alkalmazni. (Ez utóbbinak a pénzbírság összegére vonatkozó rendelkezése lényegesen kedvezőbb is az eljárás alá vont ügyvédre nézve.)

Az Üt. 3. § (2) bekezdése szerint: „Az ügyvédnek hivatását a legjobb tudása szerint, lelkiismeretesen, a jogszabályok megtartásával kell gyakorolnia, tevékenységében köteles mindenkor az ügyvédi hivatáshoz méltó magatartást tanúsítani.”

Az Üt. 3. § (3) bekezdése szerint: „Az ügyvéd nem működhet közre, ha az a hivatásával nem egyeztethető össze, így különösen ha a közreműködését olyan jogügyletbe kéri, amely jogszabályba ütközik, vagy jogszabály megkerülésére irányul.”

Az Üt. 27. § (1) bekezdés a) pontja és az azzal egyező régi ÜESZ 7/3. a) pontja szerint: „Az okirat ellenjegyzésével az ügyvéd bizonyítja, hogy az okirat a felek kinyilvánított akaratának és a jogszabályoknak megfelel.”

A régi ÜESZ 3/2. pontja szerint: *Az ügyvédnek hivatását a legjobb tudása szerint, lelkiismeretesen, a jogszabályok megtartásával kell gyakorolnia, tevékenységében köteles mindenkor az ügyvédi hivatáshoz méltó magatartást tanúsítani. Az ügyvéd nem működhet közre, ha az a hivatásával nem egyeztethető össze, így különösen ha a közreműködését olyan jogügyletbe kéri, amely jogszabályba ütközik, vagy jogszabály megkerülésére irányul.*

Az ügyvéd a fent részletezett, bűncselekményt megvalósító szándékos magatartásával e rendelkezéseket megszegte.

VII.

Az elkövetett fegyelmi vétség megjelölése, a súlyosító és enyhítő körülmények

A fentiek alapján az ügyvéd elkövette az Üt. 37. § a) pontjában foglalt fegyelmi vétséget, amely szerint:

„Fegyelmi vétséget követ el az ügyvéd,

a) aki az ügyvédi tevékenység gyakorlásából eredő, jogszabályban, illetve az etikai szabályzatban meghatározott köteleességét vétkesen megszegi”.

Az eljárás alá vont ügyvéd a fenti magatartásával 1 rendbeli szándékos fegyelmi vétséget követett el.

A Fegyelmi Tanács a büntetés kiszabása során a cselekmény elkövetéskor hatályban volt Üt. 38. § b) pontja, valamint régi FESZ 30. § (1) bekezdés b) pontja és (2) bekezdés a) pontja alapján pénzbírság fegyelmi büntetéssel sújtotta az eljárás alá vont ügyvédet. A kiszabott pénzbírság alkalmas arra, hogy a jövőre nézve az ügyvédet körültekintőbb eljárásra ösztönözze munkavégzése során.

A Fegyelmi Tanács súlyosító körülményként vette figyelembe, hogy a cselekmény elkövetésekor az eljárás alá vont ügyvéd ellen más fegyelmi eljárás is folyamatban volt.

Enyhítő körülményként vette figyelembe a Fegyelmi Tanács a FESZ 26.4. c) és e) pontja alapján, hogy a fegyelmi vétségnek minősülő magatartás miatt az eljárás alá vont ügyvéddel szemben más jogkövetkezményt is alkalmaztak, továbbá a fegyelmi vétség elkövetése és annak elbírálása között jelentős idő telt el.

VII.

Eljárási szabályok, költségek, egyéb jogi normák megjelölése

A fegyelmi eljárás lefolytatására a Debreceni Regionális Fegyelmi Bizottság 2019. január hó 3. napján történt megalakulásáig az Üt., azt követően pedig az Üttv. rendelkezései szerint került sor, az Üttv. 208. § (22) bekezdése, továbbá a FESZ 42.6. pontja értelmében.

A fegyelmi eljárás költségeinek megfizetésére a FESZ 40.2.a) pontjában meghatározott átalányköltség figyelembe vételével kötelezte a fegyelmi tanács az eljárás alá vont ügyvédet.

A FESZ 27.6. c.) pontja előírja az eljárás alá vont ügyvéd ellen korábban folyt, és az eljárás során figyelembe vett fegyelmi eljárások adatainak megjelölését.

Felhívja a Fegyelmi Tanács az eljárás alá vont ügyvéd figyelmét az Üttv. 22. § (1) bekezdés g) pontjában és a 149. § (1) bekezdés b) pontjában, valamint (6) bekezdésében foglaltakra, különös tekintettel arra, hogy a végrehajtható fegyelmi határozatból fakadó fizetési kötelezettség felszólítás ellenére történő nem teljesítése a kamarai tagság megszüntetését eredményezi.

A határozat meghozatala az Üttv. 131. §-án és a FESZ 27. pontján alapul, a jogorvoslati jogot az Üttv. 135. §-a biztosítja.

A Fegyelmi Tanács határozata 2019. június 18. napján jogerős

(Debreceni Regionális Fegyelmi Bizottság Debreceni Ügyvédi Kamara Fegyelmi Tanácsa – DRFB-23/2019.)